

Чл. 11. Въ случая, че годишното отъ
два гроша не достигне до се покриванъ разходи-
тъ по епархиалското управление и по одобрѣ-
нието на духовенството, това годише се увели-
чава съ едно още грошъ отъ вѣнчико.

Чл. 12. Въ единитъ Ковчежъ и въ други-
тъ нуджи почитаванъ годишнъ отъ мѣст-
нитъ на свѣщеникъ, отъ вѣнчико и отъ Ковче-
жскитъ дѣри на сѣсенитъ въ вѣнчико.

Чл. 13. Архидеянтъ, кога намѣривъ
за потребно, свикватъ съ одобрение отъ Кра-
випенството, по спосоднитъ и по извѣстиятъ
отъ свѣщеникитъ на епархиална си, на одоб-
ръ за сѣрашване върху духовнитъ нуджи на
Християнитъ и върху повисенвето урочетъ
на духовното одразоване.

Глава II. За църковнитъ Намостелство.

Чл. 14. Всяка църква има своето
намостелство, съставено отъ 3-5 мѣрже, кои-
то се избиратъ прѣзъ мѣжъ дѣцаринъ отъ всѣки-
тъ първостепенни избиратели, находящи се въ
епархията.

Продолжителъ на Намостелството
ва противорѣйтъ или іерейтъ на църковитъ.

Чл. 15. За избиранетъ на църковно-
то Намостелство, избирателитъ епархиятъ
съставитъ актъ и го представитъ на мѣстнитъ
Архидеянтъ или на неговитъ намѣстникъ за
подтвърждение.

Чл. 16. Църковното Намостелство
е едно което се избира и подтвърди на дълго-
ността си, приема всѣкитъ църковни при-
надлежности и църковни милуества съ
подробно списъкъ, съставенъ въ два экзем-
пляръ, отъ които единъ се представя прѣзъ
Архидеянтскитъ Намѣстникъ на сѣсенитъ
епархиалнитъ свѣтъ, а другъ се запазва